

at faa opfyldt, en Lejlighed, som jeg ikke mener, man bør lade ubenyttet.

Dernæst foreslaar det samme ærede Mindretal, at Stillingen som kgl. Bankkommissær efter Kongens Bestemmelse skal overdrages enten til Justitsministeren eller til Finansministeren. Jeg udtalte mig herom allerede ved første Behandling og skal her kun gentage, at for mit personlige Vedkommende vilde det være ganske uden Forskel, om det blev Finansministeren eller Justitsministeren, og at jeg derfor i og for sig intet har imod den foreslaaede Bestemmelse. Jeg anser den imidlertid for at være overflødig, idet det er en Bestemmelse, der allerede følger af den gældende Grundlov, hvorefter det er Kongen overladt at fordele Embedsforretningerne mellem Ministrene, saaledes at Kongen ifølge Grundloven, der staar baade over Oktrojen af 1818 og over denne Lov, kan overdrage Stillingen som Bankkommissær, til hvem af Ministrene, han vil.

Under Nr. 21, 22 og 23 har Udvalget stillet nogle Ændringsforslag, der tilsigte at sikre Banken imod, at dens Ledelse falder i Udlandets Hænder, og disse Ændringsforslag kan jeg ganske tiltræde.

Under Nr. 24 har et Flertal foreslaaet, at naar Bankens Kapital udvides — der findes i Lovforslaget en Bestemmelse om, at Banken kan udvide sin Kapital fra 27 til 50 Mill. Kr. —, skal Banken oprette indtil 8 Filialer i større Byer, af hvilke flere særlig nævnes, efterhaanden som Bankkommissæren forlanger det, dog ikke flere end en ny Filial i Løbet af to Aar. Dette Spørgsmaal om Filialer har under Forhandlingerne i Vinter været meget stærkt fremme, og man har fra Bankens Side i og for sig intet derimod, naar, vel at mærke, den Afgift, som skal svares til Staten, bliver meget betydelig nedsat. Man gør nemlig fra Bankens Side gældende, at Erfaringen viser, at Filialer, særlig ny Filialer, koste en hel Del Penge. Navnlig maa det antages, at det vil koste mere, i jo flere og i saa Henseende uopdyrkede Byer, der skal oprettes Filialer. Jeg har faaet en Liste over de Beløb, Nationalbanken vilde kræve som Afslag i de 750,000 Kr. aarlig, naar der skulde oprettes Filialer, og det gaar gennemgaaende ud paa et Afslag af 30,000 Kr. for hver enkelt Filial. Jeg maa sige, at medens det vel kan være behageligt for en By eller en Egn at have en Filial af Nationalbanken, er jeg dog enig med det ærede Medlem for Bogense (Aadal) i, at den Nytte, Nationalbankens Filialer under de nu-

værende Forhold gøre omkring i Købstæderne, ikke er saa stor, som man paa Forhaand vilde være tilbøjelig til at antage. Jeg skal derfor fraraade dette Ændringsforslag Nr. 24. Jeg anser det for en given Sag, at hvis dette Ændringsforslag vedtages, vil det være nødvendigt at begynde paa ny Forhandlinger, og navnlig vilde det da være nødvendigt til 3die Behandling at fremkomme med Forslag om Nedsættelse af de 750,000 Kr.

Udvalget har under Nr. 25 foreslaaet Ophævelse af 3 Paragraffer i Bankens Oktroj. Den ene er § 46 om Indskrænkning i Vindikationsretten. Nationalbanken har hidtil ikke ment at kunne gaa ind herpaa, men selvfølgelig vil jeg, hvis Ændringsforslaget vedtages, forsøge ved Forhandling med Banken at opnaa dens Tilslutning dertil. Derimod er Banken enig i, at § 53 om Rang og § 55 om Skildvagter og Brandvæsen ophæves.

Jeg kommer dernæst til Forslaget under Nr. 26 af et Mindretal om, at Fritagelse for kommunale Skatter, der maatte være indrømmet Banken ved dens Oktroj af 1818, bortfalder. Det er et Spørgsmaal, der fra Bankens Side tillægges meget stor Betydning, idet det Pengebeløb, det her kan dreje sig om, menes at udgøre — jeg tager kommunale Skatter og Statskatter under eet — et Beløb af 70—75,000 Kr. om Aaret, og det er ganske naturligt, at naar noget saadant ikke har været krævet under de forudgaaende Forhandlinger, gør man fra Bankens Side gældende, at dette kan man ikke gaa ind paa. Naar jeg ikke har krævet en Fritagelse for kommunale Skatter og ikke har bragt dette Spørgsmaal frem, er det, dels fordi den Ordning, som vil komme til at gælde, hvis Lovforslaget vedtages, ikke er nogen ny Ordning, men blot en Fortsættelse af den bestaaende Ordning, men dernæst ogsaa, fordi Nationalbanken er et Institut, der kan siges i den Henseende at være særligt stillet og ganske ene stillet i hele Landet, idet den væsentlige Del af Bankens Indtægter og navnlig de Indtægter, som der her er Tale om at beskatte, som den skal svare Skat af til Staten, ere allerede nu og ville i Fremtiden i langt højere Grad blive Indtægter, som aldeles ikke tjenes i København eller de andre Byer, hvori Banken har Kontorer, det er Indtægter, der tjenes over hele Landet, ligesaa langt Landet rækker. Hver eneste Mand i hele Landet, der gaar med en Tikroneseddel i sin Lomme, svarer, saa længe han har Tikronesedlen i sin Lomme,